

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, XVI. Évfolyam 42. szám, 2022. október 15.

A nap szentje: Jézusról nevezett Avilai Nagy Szent Teréz szűz és egyháztanító

Teréz 1515. március 28-án született Avilában szülei tizenegyedik gyermekeként. Korán kezdett olvasni, tudásvágyát nehezen lehetett kielégíteni. Kedvenc olvasmánya a szentek élete volt. Gyermeki lelkesedéssel előbb vértanú, majd remete szeretett volna lenni. Később, tizennyolc éves koráig mégis nagyvilági életet élt, tudatában volt szépségének és komolyan foglalkoztatta a férjhez menés gondolata.

Személyének, szellemességének és magatartásának varázsa már gyermekkorában megmutatkozott, és ezt a művészetet,

hogyan „embereket megvidámítson, és nevetésre indítson”, haláláig megőrizte.

1533-ban döntött a szerzetesi hivatás mellett, majd apja akarata ellenére belépett az avilai Megtestesülés kármelita kolostorba. 1537-ben tett fogadalmat. A kolostori életet komolyan vette, a kemény önsanyargatás miatt többször súlyosan megbetegedett. Eközben azonban életszentsége csöndben egyre növekedett.

Az 1553-as évtől egyre többször jelentkezett életében a szemlélődő imádság kegyelme, és belső élete misztikus magasságokba emelkedett. Teljes erejével azért küzdött, hogy a szívét „összhangba hozza” Krisztus szívével. Isten valósága olyan erővel tört rá, hogy gyakran a legnagyobb kín és gyönyörűség egyszerre kerítette hatalmába.

Közben sokat szenvedett a gyanúsítások és meg nem értés miatt. Magával szemben is bizalmatlan volt. Gyóntatója parancsára kezdte leírni lelki élményeit. Visszaemlékezve ezt írta erről az időről: „Az, amit addig éltem, az én életem volt. Az pedig, ami ekkor kezdődött, Isten élete bennem.”

A hagyomány szerint egy szeráf az isteni szeretet tüzes lándzsájával döfte át a szívét (transverberatio). Közvetlenül azután, hogy Isten a misztikus egyesülésben magához vonta, így vélekedett: „A tökéletesség legmagasabb foka nem az elragadtatásokban, nem is a látomásokban van, hanem abban, hogy akaratumk tökéletesen beleegyezik Isten akaratába.”

Teréz a tökéletességre törekedett. Mindenekelőtt „igen hűséges akart lenni a rendi regulához”, a kármelita életet a maga eredeti szigorában akarta megélni. Sokan szembeszegültek vele, sokan nagy lelkesedéssel csatlakoztak hozzá. Támasza volt többek között Keresztes Szent János, aki mellette állt akkor is, amikor a kármelita rend sarus ága 1575-ben elkeseredett támadást indított ellene.

Ugyanakkor derűjét semmi nem tudta beárnyékolni. Azt kívánta, hogy ez a derű uralkodjék az összes kolostorban. „Jobban félnék egy savanyú apácától, mint egy sereg gonosz lélektől!” A környezetében sem tűrt meg szomorú arcot: „Isten őrizzen a szomorú arcú szentektől!” Verte a tamburint, énekelt, verselt, és vidám kedélyével mindenkit felderített. Ha valaki emiatt szemrehányást tett neki, így válaszolt: „Erre mind szükség van, hogy elviselhessük az életet.”

Életének utolsó napjáig viselte a sok utazás, az alapítások, a legkülönbözőbb tárgyalások terhét. 1582. október 4-én éjjel halt meg Alba de Tormes kolostorában. (Spanyolországban épp ekkor vezették be a Gergely-féle naptárreformot, ennek következtében az évforduló következő évben már október 15-re esett.) Utolsó láza csak az egész életét átható tűz folytatásának és beteljesedésének látszott, amely isteni türelmetlenséggel várta azt az elragadtatást, amelyet az emberi természet már nem bír elviselni. Szeretettől izzó élete jelképeként nyughelyén, Alba de Tormesban ma is épen őrzik a szívét.

Művei a lelkiségi irodalom és a spanyol széppróza klasszikus alkotásai: *Önéletrajz*, *A tökéletesség útja*, *A belső várkastély*.

XV. Gergely 1622-ben Loyolai Ignáccal, Xavéri Ferencsel és Néri Fülöppel együtt avatta szentté. VI. Pál 1965 szeptemberében a spanyol írók védőszentjévé nyilvánította, 1970. szeptember 27-én Sienai Szent Katalinnal együtt egyháztanítóvá avatta.

Öregségében is friss és fiatalosan szép maradt. Belső harmóniájának titka azokban a szavakban rejlik, melyekkel magát szokta bátorítani: „*Semmitől ne félj, semmi meg ne retentsen. Minden elmúlik. Egyedül Isten marad ugyanaz. A türelem mindent elér. Ha Isten a tiéd, semmi nem hiányzik: egyedül Isten elég!*”

Forrás: Magyar Kurír

A héten történt

Az idén május 13-án volt 105 éve, hogy a Boldogságos Szűz Mária megjelent Fatimában három pásztor gyermeknek. A gyermekek neve: Lúcia de Jesus dos Santos (ekkor 10 éves, élt 2005-ig), unokaöccse, Francisco Marto (ekkor 9 éves, élt 1919-ig), unokahúga, Jacinta Marto (ekkor 7 éves, élt 1920-ig). Hirtelen sugárzó fényt láttak, amelyet villámnak vélték. Elhatározták, hogy hazamennek, de rögtön egy második villám világította meg a helyet kissé távolabb, lent, és egy kis tölgyfabokor felett – ahol ma a jelenési kápolna áll – láttak egy hölgyet, aki elmondásuk szerint ragyogóbb volt a Napnál és kezei között rózsafüzért tartott. A hölgy azt mondta a három pásztorgyermeknek, hogy sokat kell imádkozniuk, és meghívta őket, hogy öt egymást követő hónap 13. napján ugyanazon órában ismét jöjjenek Cova da Iriába. A gyermekek így is tettek, és a hölgy mind az ötször eljött hozzájuk.

Az utolsó jelenéskor, 1917. október 13-án az egyes becslésektől függően 30-70 000 ember volt jelen. A megjelenő hölgy azt mondta, ő a Rózsafüzér királynője, és ezen a helyen állítsanak kápolnát a tiszteletére. A jelenés végén mindenki láthatta a csodát: a Nap egy ezüstkoronghoz vált hasonlóná, szabad szemmel is lehetett szemlélni, saját tengelye körül forgott, mint egy tűzkerék, majd úgy tűnt, mintha a földre zuhanna.

A napsoda után a fatimai jelenések Portugáliában az általános érdeklődés és figyelem középpontjába kerültek.

Az első hosszabb beszámolót Formigao atya közölte 1921-ben. Kezdetben ő maga sem hitt a történetek hitelességében, de az 1917. október 13-i jelenés meggyőzte őt, és utána már nem voltak kétségei.

A római katolikus egyház 13 év múlva adott ki hivatalos állásfoglalást az ügyről, anélkül, hogy kitért volna minden részletre.

Stresszkezelés jézusi módra (7)

„*Én megnyugvást adok nektek.*” (Máté 11:28)

Ha túl nehéz a teher, amit cipelsz, akkor azt nem Jézus adta. Lehet, hogy mások helyezték rád, lehet, hogy te vetted magadra, de nem Jézus terhelt meg veled. Ő ezt mondta: „*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám jó, és az én terhem könnyű.*” (Máté 11:28–30).

Az utolsó stresszkezelési alapelv, amit Jézus tanított: add neki a stresszedet!

Soha nem lesz teljes lelki nyugalom, amíg nem lépsz kapcsolatba a Békesség Fejedelmével.

Figyeld meg, Jézus nem azt mondta: „jöjjetek hozzám, és én majd még több büntudatot, még több terhet, még több stresszt, még több aggodalmat adok” – pedig úgy tűnik, sok vallásos ember ezt tanítja! Néhány gyülekezet nyomást gyakorol az emberekre ahelyett, hogy enyhítené a rájuk nehezedő nyomást.

Jézus azonban azt mondta: „Én nyugalmat akarok adni. Én megszabadítalak a stressztől. Ha velem összhangban élsz, akkor belső erőt adok neked.” Csak Jézus tudja a stresszes életformát elégedett életté átformálni.

A legnagyobb stresszkeltő tényező az, ha megpróbáljuk az életünket Isten, a teremtőnk nélkül élni, ha a saját fejünk után megyünk és önmagunkat isteníjük.

Mire van szükséged?

Ha még nem kötelezted el életedet Krisztusnak, akkor átalakulásra. Add neki az életedet és vele az összes stresszt, és mondd: „Uram, kérlek, adj nekem új életet! A nyomás helyére, amit érzek, add a te békességedet! Segíts a te stresszkezelési alapelveidet követnem!” .

Forrás: Bob Gass – A stressz leküzdése

Pió atya titkos fegyvere

A világban megszokhattuk, hogy mindennek, amiről érdemes megemlékezni, vagy felhívni rá a figyelmet szentelnek egy napot.

Az alábbiakban álljon itt egy történet, Cleoniche Morcaldi lelkinaplójából, úgy, ahogy ő látta első kézből, mi volt a titka a stigmatizált szentnek, amivel meg tudta nyerni Isten jóindulatát a lelkek megmentése érdekében.

"Egy nap az atya elmesélte az orvosoknak egy jelenését, amelyet ő álomnak nevezett:

"A kórus ablakában találtam magam. Az alatta elterülő téren hatalmas tömeget láttam gyülekezni. Megkérdeztem: "Kik vagytok? Mit akartok?" Kórusban felelték: "Pio atya halálát!" Bementem. A Szűz a kezembe adott egy fegyvert, amellyel legyőzhettem őket. A fegyver ötven kilométeres távolságra is elért. Az ablakból a tömegre céloztam vele. Mindannyian meghaltak. Felébredtem, majd újra visszaaludtam. Az álom folytatódott. Kinéztem az ablakon, még mindig sok ember volt ott. "A csudába, nem haltak meg!" – kiáltottam fel. Majd megkérdeztem: "Mit akartok? Kik vagytok?" Azt válaszolták: "Mind keresztény fiak vagyunk." Én pedig azt mondtam nekik: "Legyetek állhatatosak a jóban, engedelmeskedjete nekem, kövessetek engem és ne féljete, senki nem árthat nektek. Megáldalak titeket." És ekkor felébredtem"

Az orvosok egymás között azt mondogatták: "De hát milyen fegyvert adhatott neki a Madonna? Vajon hol rejtette el? (...)"

Eltelt néhány év. Egyik este Pio atya már ágyban volt, amikor azt mondta az unokaöcsémnek (Mario Penelli, Cleonice unokaöccse, aki Pio atya unokahúgát, Pia Forgionét vette feleségül. – A szerk.):

"Hozd ide a fegyvert a ruhámból!" Az engedelmeskedett, ám nem talált semmiféle fegyvert. Így szólt: "Bácsikám, semmi sincs a ruhája zsebében, csak a rózsafüzér. Tessék, itt van." Majd átadta neki. Mire az atya:

"A rózsafüzér talán nem fegyver?"

Attól az estétől kezdve mindenki tudta, hogy a rejtélyes és nagy hatótávolságú fegyver a rózsafüzér volt. Amióta felfedte a titkot, a rózsafüzért fegyvernek hívta. Néha "szablyának" is nevezte. A kezében tartotta, forgatta, a nappal és az éjszaka minden órájában. Utolsó hónapjaiban két rózsafüzér is volt nála: az egyik a csuklóján, a másik a kezében. Unokaöccse, Mario elmondta nekem, hogy az atya éjjelenként csupán néhány percet töltött ágyban. Egy széken ülve virrasztott, szenvedett és imádkozott.

Forrás: Cleonice Morcaldi: Életem Pio atya közelében, Lelki napló, részlet

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2022. Okt. 16 – 23.

Évközi XXIX. hét

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
15	SZOMBAT	Avilai Szt Teréz	Előesti sztm: 18:00	+Gizella, Vince és + gyermekeik	
16	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 29. VASÁRNAP	10:30 18:00	élő édesanya Gábor és Zoltán gyógyulásáért	Lumen Christi Gospelkórus koncertje: 16:00
17	HÉTFŐ	Antióchiai Szt Ignác	—————		
18	KEDD	Szt Lukács	—————		Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
19	SZERDA	Keresztes Szt Pál	7:30 Iskola mise: 8:20	+Pestuka Klementina élő Éva szeme világáért és a csal + tagjai	Bibliakör: 19:00 (Iskola)
20	CSÜTÖRTÖK		—————		Szentségimádás: 8:00-10:00; 19:00-21:00
21	PÉNTEK		18:00	hálából	
22	SZOMBAT	Szt II. János Pál pp.	Előesti sztm: 18:00	+szülők és nagyszülők, valamint élő cstg.; é Mária	
23	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 30. VASÁRNAP	Bérmálás: 10:30 18:00	Bérmálkozók Katalin gyógyulásáért	

– Októberi rózsafüzér rendje a héten: szerdán a reggeli mise előtt, csütörtökön reggel 8 ó-tól, pénteken, szombaton és vasárnap az esti mise előtt.

– Jövő évi naptár és kalendárium előrendelhető, feliratkozni a hátsó asztalra kitett lapon lehet okt. 24-ig. Azért fontos feliratkozni, mert csak annyi példányt rendelünk, ahányat előjegyeznek, hogy felesleg ne maradjon.

– Mindenszentek ünnepéhez kapcsolódva szép hagyomány a síremlékek megáldása. Kérjük, hogy aki szeretné kérni az Egyház eme szentelményét, a sekrestyében iratkozzon fel okt 31-ig. A megáldásra a temetői ájtatosságot követően kerül majd sor, mely nov 1-én du 4 ó-kor lesz temetőnkben a ravatalozó előtt.

– A mostani hétvégén a perselyadományokat a missziók javára gyűjtjük.